EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

16.3.2011 B7-0198/2011

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om revisionen af den europæiske naboskabspolitik – den østlige dimension

Marek Siwiec
for Udenrigsudvalget

B7-0198/2011

Europa-Parlamentets beslutning om revisionen af den europæiske naboskabspolitik – den østlige dimension

Europa-Parlamentet,

– der henviser til konklusionerne om det østlige partnerskab fra udenrigsministrenes møde den 13. december 2010,

– der henviser til sine tidligere beslutninger af 19. januar 2006 om den europæiske naboskabspolitik (ENP)[1], af 15. november 2007 om styrkelse af ENP[2], af 6. juli 2006 om det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI)[3], af 5. juni 2008 om den årlige rapport fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)[4], af 19. februar 2009 om revision af ENPI[5], af 17. januar 2008 om regionalpolitisk initiativ for Sortehavsområdet[6] og af 20. januar 2011 om en EU-strategi for Sortehavet[7],

– der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om behovet for en EU-strategi for Sydkaukasus[8],

– der henviser til udviklingen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) siden 2004, og navnlig til Kommissionens statusrapporter om gennemførelsen heraf,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine samt til anbefalingerne fra de parlamentariske samarbejdsudvalg med disse lande, undtagen Hviderusland,

– der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 15. november 2007, punkt 41, der opfordrer til oprettelse af en parlamentarisk forsamling for EU og dets østlige naboer, Euronest,

– der henviser til de handlingsplaner, der blev vedtaget i fællesskab med Armenien, Aserbajdsjan, Georgien og Moldova, og associeringsagendaen med Ukraine,

– der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 26. juli 2010 om den europæiske naboskabspolitik,

– der henviser til fælleserklæringen fra topmødet i Prag den 7. maj 2009 om det østlige partnerskab,

---

[1] EUT C 287E af 19.1.2006, s. 312.
[2] EUT C 282E af 6.11.2008, s. 443.
[3] EUT C 303E af 13.12.2006, s. 760.
[4] EUT C 285E af 26.11.2009, s. 11.
[5] EUT C 76E af 25.03.2010, s. 83.
[6] EUT C 41E af 19.2.2009, s. 64.
[7] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2011)0025.
[8] Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0193.

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2010 "Status over den europæiske naboskabspolitik"[1],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. december 2008 "Østpartnerskabet"[2] ,

– der henviser til Kommissionens meddelelser af hhv. 5. december 2007 "En stærk europæisk naboskabspolitik"[3] , af 4. december 2006 "Om styrkelse af EU's naboskabspolitik"[4] , af 12. maj 2004 "EU's naboskabspolitik – strategidokument"[5] , og af 11. marts 2003 "Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd"[6] ,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument[7],

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 13/2010 "Er det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument blevet iværksat som planlagt, og opnår det resultater i Sydkaukasus (Armenien, Aserbajdsjan og Georgien)?",

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at Lissabontraktaten har skabt betingelserne for, at EU kan forbedre effektiviteten af og sammenhængen i sine forbindelser med alle aktører og partnere, navnlig med sine nabolande,

B. der henviser til, at EU i henhold til artikel 8 i Traktaten om Den Europæiske Union skal udvikle særlige forbindelser til sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på EU's værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde,

C. der henviser til, at ENP siden sin begyndelse har bidraget til styrkelse af forbindelserne med partnerlandene og medført reelle fordele; der henviser til, at der stadig er store udfordringer, og at fokus nu bør rettes mod gennemførelse med klart fastlagte handlingsprioriteter, klare kriterier og differentiering efter præstationer,

D. der henviser til, at det østlige partnerskab danner en meningsfuld politisk ramme for uddybning af forbindelserne med og blandt partnerlandene på grundlag af principper om fælles ejerskab og ansvar samt konditionalitet; der henviser til, at en styrkelse af forbindelserne forudsætter et øget fælles engagement og håndgribelige fremskridt i retning af god regeringsførelse og demokratiske standarder,

E. der henviser til, at det østlige partnerskab fokuserer på fire tematiske

---

[1] KOM(2010)0207.
[2] KOM(2008)0823.
[3] KOM(2007)0774.
[4] KOM(2006)0726.
[5] KOM(2004)0373.
[6] KOM(2003)0104.
[7] EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

samarbejdsplatforme, nemlig: demokrati, god regeringsførelse og stabilitet; økonomisk integration og overensstemmelse med EU's politik; miljø, klimaændringer og energisikkerhed samt kontakter mellem mennesker,

F. der henviser til, at samarbejde inden for rammerne af Den Parlamentariske Forsamling Euronest sigter mod at skabe positive effekter ved at være en platform, hvor man udveksler synspunkter, finder fælles holdninger til globale udfordringer for vor tid vedrørende demokrati, politik, økonomi, energisikkerhed og sociale anliggender, og hvor man styrker båndene mellem landene i regionen og EU såvel som indbyrdes mellem landene i det østlige partnerskab,

G. der henviser til, at EU bør fremme og i høj grad styrke en bottom-up-tilgang ved at øge sin økonomiske støtte til civilsamfund og fremme pressefrihed og forsamlingsfrihed med henblik på at videreføre demokratiseringsprocesserne, som er en forudsætning for langsigtet stabilitet,

H. der henviser til, at uløste regionale konflikter i EU's nabolande underminerer den bæredygtige økonomiske, sociale og politiske udvikling i de berørte lande og udgør en alvorlig hindring for det regionale samarbejde samt den regionale stabilitet og sikkerhed, der henviser til, at de tillige er en alvorlig hindring for udviklingen af ENP's fulde potentiale og prioriteter; der henviser til, at disse konflikter underminerer udviklingen af ægte og effektive multilaterale dimensioner af ENP; der henviser til, at den rolle, som civilsamfundet i de berørte lande kunne spille, fortsat undervurderes,

I. der henviser til, at nylige demonstrationer i Hviderusland, Tunesien og Egypten mod undertrykkende regimer tydeligt har givet udtryk for disse menneskers berettigede stræben efter demokrati,

J. der henviser til, at EU's og medlemsstaternes politik om at støtte og samarbejde med udemokratiske regimer i Tunesien og Egypten har slået fejl og bør være en lærestreg for EU's forbindelser med Hviderusland, og der henviser til, at EU's generelle ENP-politik bør være værdibaseret,

K. der henviser til, at ENPI har bidraget til forenkling af finansieringen af ENP; der henviser til, at udformningen af det efterfølgende instrument bør afspejle konklusionerne i den strategiske revision af ENP og bør gennemføres på grundlag af brede høringer,

Revision af den europæiske naboskabspolitik – generelt

1. glæder sig over fremskridtene i forbindelserne mellem EU og nabolandene inden for rammerne af ENP, og bekræfter de værdier, principper og forpligtelser, som ENP er baseret på, herunder demokrati, retsstatsprincipper, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, markedsøkonomi, bæredygtig udvikling og god regeringsførelse; mener, at ENP stadig udgør en ramme af strategisk betydning for udbygning og styrkelse af forbindelserne med vores nærmeste partnerlande med henblik på at støtte deres politiske, sociale og økonomiske reformer, og understreger betydningen af at fastholde princippet om fælles ejerskab i udformningen og gennemførelsen af programmer og aktiviteter;

2. hilser den fortsatte revision af ENP velkommen og understreger, at denne proces bør føre til en yderligere styrkelse af EU's bånd til nabolandene, og at disse lande, selv om deres mål og ambitioner kan være forskellige, alle har potentialet til at blive EU's nærmeste politiske allierede;

3. bemærker, at de to dimensioner (den sydlige og den østlige) af ENP bør opfattes som integrerede dele af samme prioriterede politikområder; understreger behovet for fleksibilitet samt behovet for at differentiere vores tilgang mere over for de enkelte partnere og anvende midlerne bedre;

4. understreger, at den strategiske revision af ENP bør afspejle et øget politisk engagement fra alle partnerlande og bør styrke den præstationsbaserede differentiering på grundlag af klart fastlagte kriterier;

5. anser det for at være af særlig værdi til stadighed at evaluere og vurdere ikke kun de resultater, der indtil videre er opnået gennem de gennemførte programmer, men også egnetheden af de foranstaltninger, der er blevet anvendt inden for rammerne af partnerskabet; er af den mening, at man gennem denne proces vil få mulighed for at rette eventuelle svagheder og uheldige valg i fremtiden;

6. understreger behovet for anerkendelse af de ændringer, som er indført med Lissabontraktaten, navnlig næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitiks styrkede rolle, oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, udnævnelsen af en kommissær for udvidelse og naboskabspolitik og Europa-Parlamentets nye beføjelser, med henblik på at skabe bedre sammenhæng i EU's udenrigspolitik og forbedre effektiviteten og legitimiteten af dets eksterne dimensioner og aktioner;

7. anmoder EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne verden over om i høj grad at bidrage til sikring af, at menneskerettighederne og de politiske principper bliver bedre integreret i analysen af den politiske situation i tredjelande og inkluderet i mulige "omdannelses"-politikker via støtteprojekter;

Den europæiske naboskabspolitik – øst

8. glæder sig over iværksættelsen af det østlige partnerskab som en politisk ramme for fremme af den europæiske naboskabspolitisk østlige dimension, der sigter mod uddybning og styrkelse af forbindelserne mellem EU og de østlige nabolande, tilskynder til politisk samarbejde, økonomisk integration og lovgivningsmæssig tilnærmelse, samtidig med at de politiske og samfundsøkonomiske reformer i partnerlandene understøttes; opfordrer Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at udarbejde klare kriterier for overvågning af sådanne reformer, idet det bemærkes, at kriterierne bør tage højde for de særlige forhold i hvert partnerland, herunder dets forskellige mål og potentialer; opfordrer Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at involvere Parlamentet i formuleringen af disse kriterier; understreger, at økonomiske reformer skal gå hånd i hånd med politiske reformer, og at god regeringsførelse kun kan opnås gennem en åben og gennemsigtig beslutningsproces baseret på demokratiske institutioner;

9. understreger betydningen af yderligere at fremme stabilitet og multilaterale

tillidsskabende foranstaltninger inden for rammerne af det østlige partnerskab i henhold til fælleserklæringen fra topmødet i Prag om det østlige partnerskab;

10. understreger, at udsigten til optagelse i EU, som det fastslås i artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union, udgør en drivkraft for reformer i disse lande og styrker deres engagement i fælles værdier og principper, såsom demokrati, retsstat, respekt for menneskerettigheder og god regeringsførelse;

11. minder om, at de fælles grundlæggende værdier, herunder demokrati, retsstatsprincipperne og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, domstolenes uafhængighed, bekæmpelse af korruption, opretholdelse af pressefrihed og fremme af ngo'er, som ENP og det østlige partnerskab hviler på, stadig bør udgøre den målestok, hvormed vores partnerlandes præstationer bedømmes; opfordrer med det for øje alle ENP-partnere om at træffe konkrete foranstaltninger, der går i den retning; henstiller derfor til Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten på mere ambitiøs vis at forfølge gennemførelsen af de årlige aktionsprogrammer på dette område;

12. bemærker, at der siden påbegyndelsen af den europæiske naboskabspolitik i 2004 er opnået blandede resultater med en positiv udvikling med hensyn til menneskerettighederne og demokratiseringen i flere partnerlande og visse negative tendenser i andre, navnlig i Hviderusland;

13. bemærker, at Hviderusland fortsat er det eneste østlige partnerland med begrænset deltagelse i det bilaterale forhandlingsspor i ENP og det østlige partnerskab, og at dets yderligere optagelse i disse programmer kommer til at afhænge af dets villighed til at overholde fælles værdier og grundlæggende principper; mener, at de nye udviklinger i Hviderusland var en krænkelse af EU's vision om respekt for menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet; glæder sig over Rådets (udenrigsanliggender) konklusioner om Hviderusland af 31. januar 2011; opfordrer EU til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre disse konklusioner fuldt ud, herunder ved at forsøge at engagere almindelige hviderussiske borgere i idéen om reform ved at reducere bureaukrati og omkostninger forbundet med at opnå Schengen-visa og ved at gøre mellemfolkelige kontakter lettere; opfordrer i denne sammenhæng medlemsstaterne til at gøre brug af alle fleksible løsninger, der er til rådighed inden for EU's visumkodeks, når de udsteder Schengen-visa; opfordrer indtrængende Kommissionen og andre donorer til at støtte udviklingen af demokratisk orienterede politiske partier i Hviderusland samt til at danne større ngo'er og civilsamfundsorganisationer og til at støtte samfundsmæssige og civile initiativer i regionerne i Hviderusland;

14. understreger, at retsregler for valg og afholdelse af valg i en række lande ikke har været i overensstemmelse med internationale standarder; fastholder betydningen af frie og lige valg i tråd med internationale standarder og forpligtelser;

15. understreger, at bekæmpelse af korruption, navnlig ved domstolene og hos politiet, bør tildeles højeste prioritet hos EU i forbindelse med udviklingen af EU's forbindelser med de østlige partnerlande, og at dette bør afspejles inden for det omfattende program for institutionsopbygning; påpeger tillige betydningen af at optrappe bekæmpelsen af de internationale netværk af organiseret kriminalitet og anmoder om et øget politisamarbejde og retligt samarbejde med EU's agenturerne;

16. understreger betydningen af at supplere EU's bilaterale forbindelser med landene i det østlige partnerskab med en multilateral dimension gennem et øget antal aktiviteter og initiativer inden for de tematiske platforme, idet der rettes særlig opmærksomhed mod styrkelse af grænseoverskridende projekter, optrapning af mellemfolkelige programmer, udvikling af incitamenter til regionalt samarbejde og yderligere fremme af en aktiv dialog med civilsamfundet med henblik på at fremme den nødvendige etablering af åbne, ikkestatslige institutioner og styrke social samhørighed; bemærker dog, at den bilaterale dimension stadig er fremtrædende, og opfordrer til en klarere og mere streng differentiering og konditionalitet, hvor ambitioner og forpligtelser følges op af gennemførelse, og hvor reelle fremskridt følges op af konkrete skridt mod et europæisk perspektiv; er af den faste overbevisning, at intensivering af forbindelserne med de partnerlande, som viser de bedste resultater, vil have en positiv effekt på de andre lande og kan føre til en forbedring af det multilaterale samarbejde;

17. understreger betydningen af yderligere at fremme regionalt samarbejde i Sortehavsområdet og udbygge EU's politikker over for Sortehavsregionen, navnlig ved at iværksætte en fuldt udarbejdet EU-strategi for Sortehavet og sikre de finansielle og menneskelige ressourcer, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse heraf; understreger, at EU's politikker for hhv. Sortehavsområdet og østpartnerskabet er komplementære, og opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at udnytte de forskellige strategier, der indgår i de to initiativer, og til på alle niveauer at afklare, hvordan denne betydelige grad af komplementaritet udnyttes godt;

18. tilskynder landene i regionen til at samarbejde tættere med hinanden og at engagere sig i en forbedret og vedvarende dialog på alle relevante planer med hensyn til områder som frihed, sikkerhed og retfærdighed og navnlig i grænseforvaltning, migration og asyl, bekæmpelse af organiseret kriminalitet, menneskehandel, illegal immigration, terrorisme, hvidvaskning af penge og narkotikahandel tillige med politisamarbejde og retligt samarbejde; minder om, at gode naboskabsforbindelser er en af de vigtigste forudsætninger for, at ENP-landene kan gøre fremskridt hen imod EU-medlemskab;

19. understreger, at der stadigvæk er alvorlige problemer i mange lande med hensyn til ytringsfrihed, navnlig i medierne, og forenings- og forsamlingsfrihed, og at den plads, der er til rådighed for samfundsaktører og menneskerettighedsforkæmpere, fortsat er urimeligt begrænset;

20. glæder sig over, at civilsamfundsorganisationerne spiller en aktiv rolle i forbindelse med fremme af de værdier, som ENP bygger på, navnlig menneskerettigheder, mediefrihed og demokratisering; understreger, at denne rolle sammen med et engagement i gennemførelsen og overvågningen af projekter under ENPI og ENP-handlingsplaner nødvendigvis skal fremmes yderligere ved at tildele dem mere finansiel og institutionel støtte; glæder sig over civilsamfundsorganisationernes aktive deltagelse i civilsamfundsforummet, navnlig organisationerne fra partnerlandene; tilskynder civilsamfundsforummet til at involvere sig i officielle platformmøder og tematiske arbejdsgrupper i det østlige partnerskab;

21. mener, at det er nødvendigt at foretage en grundig vurdering af troværdigheden af alle civilsamfundsorganisationer, som er involveret i denne proces, for at sikre lovligheden og

effektiviteten af vores tiltag;

22. fremhæver lokalmyndighedernes betydning for den demokratiske udvikling i vores partnerlande og opfodrer indtrængende Kommissionen til aktivt at støtte dem med det formål at styrke lokalt demokrati og lokal forvaltning; opfordrer til udbredelse af venskabsprogrammer mellem lokalmyndighederne i EU-lande og partnerlande samt til oprettelse af en lokal og regional forsamling for Østeuropa og Sydkaukasus;

23. fremhæver betydningen af fagforeninger og social dialog som en del af den demokratiske udvikling af de sydlige partnerskabslande; understreger, at fagforeningernes rettigheder er begrænsede, og opfordrer de østlige partnerskabslande til yderligere at forbedre arbejdstageres og fagforeningers rettigheder; anbefaler, at den sociale dialog og høringen af arbejdsmarkedets parter bliver styrket;

24. understreger betydningen af ytringsfrihed og af frie og uafhængige medier, herunder internettet, for udviklingen af demokrati og som et middel til fremme af udveksling og kommunikation mellem samfund i regionen og mellem disse og EU; opfordrer EU til fortsat at finansiere Belsat, Radyo Racyja og Hvideruslands europæiske radio samt at støtte etableringen og konsolideringen af andre medieudbydere, herunder gennem finansielle bidrag, bl.a. som en måde at fremme direkte kommunikationskanaler mellem samfund på; understreger behovet for at trække bistanden til statskontrollerede og statsejede medier, som f.eks. dem i Hviderusland, tilbage;

25. gentager sin holdning om, at associeringsaftaler er et vigtigt redskab til stimulering af reformprocesser og bør indeholde konkrete betingelser, tidsplaner og præstationskriterier og være ledsaget af en regelmæssig overvågningsproces med henblik på effektiv uddybning af de bilaterale forbindelser med EU i et helhedsperspektiv og med henblik på forbedring af sammenhængen mellem alle komponenterne i sådanne aftaler, dvs. de politiske, økonomiske, sociale og kulturelle komponenter samt menneskerettighedsforpligtelserne; understreger, at de omfattende programmer for institutionsopbygning bør iværksættes hurtigst muligt; understreger, at EU i betragtning af den ambitiøse karakter af associeringsaftalerne og disses afgørende betydning for det østlige partnerskabs fremtid bør støtte de pågældende lande ved at yde teknisk og finansiel bistand, så de bliver i stand til at opfylde gennemførelsesforpligtelserne; minder Kommissionen om sin forpligtelse til at holde Europa-Parlamentet og de ansvarlige ordførere behørigt informeret om forhandlingsmandater for associeringsaftalerne og selve forhandlingerne;

26. glæder sig over arbejdet i EU's højtstående rådgivende ekspertgruppe i Armenien og nedsættelsen af en tilsvarende gruppe i Moldova; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at drøfte muligheden for at tilbyde andre østlige partnerlande en sådan bistand;

27. er af den opfattelse, at øget økonomisk integration kan være en stærk katalysator af social og politisk forandring; understreger, at etableringen af vidtgående og omfattende frihandelsområder med EU kun skal gennemføres, når de nødvendige betingelser er opfyldt; understreger, at disse er en af de stærkeste tiltrækningskræfter ved det østlige partnerskab for partnerlandene og udgør et stærkt incitament til reformer, forudsat at der, når tiden er inde, foretages en fuldstændig vurdering af den sociale og miljømæssige

virkning af disse aftaler; anerkender, at konceptet for de vidtgående og omfattende frihandelsområder bør tilpasses de skiftende omstændigheder i de respektive østlige partnerlande, når tiden er inde;

28. understreger betydningen af øget bilateral og multilateral økonomisk samarbejde mellem ENP-partnerne, da det ville resultere i konkrete fordele for borgerne, vil forbedre det politiske klima i regionen og vil bidrage til den økonomiske udvikling i partnerlandene; tilskynder derfor til oprettelse af frihandelsområder mellem partnerlandene;

29. bemærker Kinas øgede økonomiske tilstedeværelse i de østlige partnerskabslande;

30. understreger betydningen af støtte til borgernes mobilitet, bevaring af mellemfolkelige kontakter og forvaltning af migrationsstrømmene, navnlig gennem visumlempelse og aftaler om tilbagetagelse, med henblik på gradvist at bevæge sig i retning af fuld visumliberalisering, forudsat at de relevante betingelser opfyldes til fulde; opfordrer EU til aktivt og hurtigt at tilstræbe forhandlinger i denne hensigt og samtidig sikre en bedre gennemførelse af visumlempelsesaftalerne; anbefaler, at bilaterale aftaler bør indeholde bestemmelser om ajourføring af den nationale migrationslovgivning i ENP-landene; fastholder, at gennemførelsen af sådanne aftaler og politikker, navnlig hvad angår indrømmelse af asyl, skal være i fuld overensstemmelse med internationale forpligtelser og tilsagn og med EU-standarder, især med hensyn til menneskerettigheder;

31. understreger endvidere den kendsgerning, at visumliberalisering kan bruges som et stærkt incitament til fremme af demokratisering og menneskerettighedsreformer i partnerlandene samt som et middel til anerkendelse af konkrete foranstaltninger truffet til politisk associering og økonomisk integration med EU inden for rammerne af ENP;

32. foreslår, at Kommissionen bør offentliggøre en årlig evalueringsrapport vedrørende de europæiske tilbagetagelsesaftaler;

33. mener, at en styrkelse af samarbejdet mellem ENP-landene og FRONTEX er nødvendig;

34. opfordrer Kommissionen til at rette særlig opmærksomhed mod mobiliteten for studerende, akademikere, forskere og forretningsfolk ved at sikre, at der er tilstrækkelige midler til rådighed, og ved at styrke og udvide eksisterende stipendieprogrammer; fremhæver i den forbindelse betydningen af inden for det østlige partnerskab at udvikle nye projekter, der fokuserer på et mere struktureret samarbejde inden for videregående uddannelse og forskning, der fremmer universitetsudvekslinger og offentlig-private partnerskaber inden for forskning; glæder sig over etableringen af mobilitetspartnerskaber med Moldova og Georgien og opfordrer til etablering af sådanne partnerskaber med andre østlige partnerlande som et led i EU's samlede migrationsstrategi; mener i denne henseende, at den nuværende smidighed inden for rammerne af Schengenvisumkodeksen bør udnyttes bedre og anvendes for at fremme mobiliteten for disse grupper;

35. bekræfter sin store støtte til det EU-finansierede projekt, der omfatter tildeling af stipendier til at gå på Europakollegiet i Brugge til universitetskandidater fra ENP og EU; mener, at dette vil muliggøre uddannelse af fremtidige samtalepartnere mellem EU og nabolandene, dvs. ansatte i EU-ENP-relaterede job, som så har fuldt professionelt kendskab til indholdet af og ånden i EU's politikker, lovgivning og institutioner;

36. understreger betydningen af sektorsamarbejde i lyset af den voksende indbyrdes afhængighed, navnlig på områder som energisikkerhed, miljø- og klimaforandringer, uddannelse, informationsteknologi, forskning, transport, social udvikling og integration, beskæftigelse og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger og sundhedssamarbejde; understreger, at et øget sektorsamarbejde kan fremme synergier mellem interne politikker i EU og den europæiske naboskabspolitik; mener i denne henseende, at flere partnerlande bør opfordres til at indgå protokoller med EU vedrørende deltagelse i fællesskabsprogrammer og -organer; glæder sig i denne forbindelse over Republikken Moldovas og Ukraines tiltrædelse af Energifællesskabet;

37. mener, at det er nødvendigt at styrke energisamarbejdet, energieffektiviteten og fremme af vedvarende energi, som vil udgøre hovedformålene i samarbejdsarrangementerne med ENP-partnere; fremhæver den strategiske betydning af Nabuccoprojektet og dets hurtige gennemførelse samt af transport af flydende naturgas inden for rammerne af AGRI-projektet;

38. understreger nødvendigheden af at tilvejebringe et tilstrækkeligt niveau af EU-midler til samarbejde med naboskabet og minder om ENPI's værdi som det primære finansieringsinstrument for ENP, et instrument som bør udvikle sig til at reagere mere fleksibelt på nabolandenes og -regionernes forskellige behov, garantere den direkte forbindelse mellem ENP's politiske målsætninger og ENPI's programmering samt afspejle den fremtidige ENP's præstationsbaserede karakter; fremhæver dog behovet for at udvise større fleksibilitet og hurtigere reaktionsevne i krisesituationer samt sikre en mere målrettet bistand, navnlig til civilsamfundet og de lokale forvaltningsniveauer, idet der anvendes en bottom-up-tilgang, og at sikre, at finansiel støtte ikke underkastes uberettiget statslig indgriben; understreger værdien af at overvåge forvaltningen og gennemførelsen af de forskellige programmer under ENPI, og fremhæver, at et grundlæggende kriterium for finansieringen af projekter skal være den merværdi, de bringer i udviklingen af lokale økonomier, idet der tages højde for hvert projekts faktiske omkostninger og reelle bidrag; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at gennemføre høringer af Parlamentet og aktørerne i civilsamfundet under den forestående udformning af det efterfølgende instrument;

39. anmoder om, at der kommer øget finansiering fra og gøres bedre brug af instrumentet for demokrati og menneskerettigheder for at styrke civilsamfundets evne til at fremme menneskerettigheder og demokratisk reform såvel som fra instrumentet for ikkestatslige aktører til støtte for små lokale udviklingsaktiviteter, som skal gennemføres af civilsamfundets organisationer, navnlig i Hviderusland;

40. understreger betydningen af opretholdelse af passende finansieringsniveauer og glæder sig over den forbedrede koordination af arbejdet i de internationale finansielle institutioner og hos andre donorer med henblik på forbedring af effektiviteten og fremme af synergier; understreger, at EU også bør bidrage til en bedre udnyttelse af de eksisterende ressourcer i partnerlandene gennem øget opmærksomhed på praktisk samarbejde, således at institutionerne i disse lande bliver bedre i stand til at gennemføre de reformer og opfylde de forpligtelser, der er indeholdt i de forskellige aftaler, som er indgået med EU; fremhæver, at den direkte forbindelse mellem præstation og økonomisk støtte (f.eks. regeringsførelsesfaciliteten inden for ENPI) skal udbygges, særligt inden for områderne

demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet;

41. anser budgetstøtte for at kunne drøftes som en fornuftig mulighed, der kunne skabe reelle incitamenter i fremtiden; mener dog, at denne støtte bør baseres på differentieringsprincippet og bør underlægges visse betingelser, herunder modtagerlandenes overholdelse af fælles værdier og principper, deres effektive budgetforvaltning og kontrolprocedurer, lave korruptionsniveauer og evnen til at anvende en sådan støtte på gennemsigtig, effektiv og ansvarlig vis;

42. kræver, at loftet for udgiftsområde 4 forhøjes betydeligt inden for det generelle budget, navnlig til det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) i betragtning af, at det til trods for de sidste års få fremskridt med at fremme samarbejde og progressiv økonomisk integration mellem EU og partnerlandene, er nødvendigt at gøre mere, da der opstår nye udfordringer og samarbejdsområder;

43. anmoder Kommissionen om at øge den finansielle støtte, dog ikke på bekostning af finansieringen til Middelhavsunionen, til den østlige komponent af ENP for at opfylde målene og sikre effektiv gennemførelse af det østlige partnerskab;

44. påpeger, at selv om bistand kan være en løftestang for ENP-landene, er det ikke nok til at garantere bæredygtig og varig udvikling; opfordrer derfor ENP-landene til at styrke og anvende deres nationale ressourcer og aktivt inddrage deres private sektorer, lokale myndigheder og civilsamfund i ENP-dagsordenen og sikre øget ejerskab af ENP-projekter;

45. bemærker, at en styrkelse af ungdomsdimensionen af det østlige partnerskab er en vigtig investering i fremtiden for forbindelserne mellem EU og de østlige naboer, med et stort potentiale i de kommende år, og i demokratiseringen af disse partnere og harmoniseringen af deres lovgivning med europæiske standarder; gentager, at yderligere 1 000 000 EUR, som er afsat til ENPI for 2011 inden for EU's budget for 2011, bør anvendes af Kommissionen til at styrke ungdomsdimensionen af det østlige partnerskab ved at give:

    a) små bevillinger, som skal gives til fælles projekter gennem indkaldelse af forslag iværksat af Kommissionen eller en EU-delegation og henvendt til EU-landes og østlige partnerskabslandes ungdomsorganisationer

    b) stipendier til studerende fra ENP's østlande;

46. glæder sig over udfaldet af donorkonferencen den 2. februar 2011 for Hviderusland med et resultat på ca. 87 mio. EUR, som skal anvendes til støtte for menneskerettighedsfortalere, styrkelse af fagforeninger, forskningscentre og studenterorganisationer;

47. noterer sig EU's stærkere engagement i sikkerhedsspørgsmål i det østlige naboområde med oprettelsen af EUBAM i Moldova og EUMM i Georgien; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten til at styrke deres engagement i at finde en løsning på de langtrukne konflikter i Transnistrien og Sydkaukasus på grundlag af principperne i international ret – navnlig ved ikke at bruge magt, ved hjælp af selvbestemmelse og territorial integritet – gennem mere aktive

politiske strategier, en mere aktiv deltagelse og mere fremtrædende rolle i faste og midlertidige konfliktløsningsstrukturer, herunder allerede eksisterende forhandlingsformater, navnlig i OSCE;

48. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten til at udvikle mere tillidsskabende foranstaltninger og programmer, herunder iværksættelse af nye missioner og offentlige kommunikationsstrategier og overvejelse af pragmatiske initiativer og innovative tilgange, som f.eks. uformelle kontakter med og høringer af samfund og de facto myndigheder i løsrivelsesområderne, samtidig med at man holder fast ved EU's ikkeanerkendelsespolitik, med henblik på at støtte samfundskulturen og samfundsdialogen; understreger vigtigheden af styrkelse af princippet om gode naboskabsforbindelser såvel som udvikling af regionalt samarbejde gennem ENP, det østlige partnerskab og forhandlingerne om associeringsaftaler; mener, at EU's særlige repræsentanter stadig spiller en vigtig rolle, navnlig hvor mandatet har en regional dimension som f.eks. i Sydkaukasus; mener, at der bør gennemføres flere og bedre foranstaltninger for at løse de langvarige konflikter i regionen, som er en hindring for den multilaterale dimension;

49. mener, at for at undgå arbejdsbyrden for EU-delegationerne i disse lande og for at styrke EU's engagement i internationalt forhandlede løsninger på langvarige konflikter kan udnævnelsen af Den Europæiske Unions særlige repræsentanter (EUSR'er) være et brugbart redskab, navnlig i tilfældet med Transnistrien og Sydkaukasus; fremhæver, at EUSR'ernes arbejde bør koordineres af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant;

50. er bekymret over, at personer, der er tvangsfjernet (både flygtninge og internt tvangsfjernede personer) stadig nægtes deres rettigheder, herunder retten til at vende tilbage, ejendomsrettigheder og retten til personlig sikkerhed, som følge af væbnede konflikter på partnerlandenes områder; opfordrer alle parter til klart og betingelsesløst at anerkende disse rettigheder og behovet for omgående genetablering heraf og for en omgående løsning af dette problem, som respekterer principperne i folkeretten; anmoder i denne forbindelse Kommissionen og EU's medlemsstater om at fortsætte og øge ydelsen af EU's bistand og finansielle støtte til de respektive østlige partnerskabslande, der tager sig denne situation, især ved at hjælpe med at renovere og bygge nødvendige bygninger og veje, vand- og elforsyningsinfrastruktur, hospitaler og skoler;

Europa-Parlamentets rolle

51. understreger den afgørende betydning, som Europa-Parlamentet har i forbindelse med fremme af politisk debat, samt dets rolle i styrkelsen af frihed og demokrati i partner- og nabolandene, herunder ved hjælp af parlamentariske valgobservationsmissioner; minder om Europa-Parlamentets tilsagn om at øge sammenhængen mellem de forskellige parlamentariske organer samt styrke dets forbindelser med civilsamfundet og effektiviteten af dets organers aktiviteter, herunder gennem bedre udnyttelse af dets delegationer til de interparlamentariske organer;

52. bekræfter sin stærke støtte til Den Parlamentariske Forsamling Euronest, og understreger dette organs rolle i udbygningen af demokratiet og de demokratiske institutioner samt dets rolle som den parlamentariske dimension i det østlige partnerskab; mener, at en denne

forsamling vil være et nyttigt bidrag i gennemførelsen af den styrkede ENP og give merværdi til alle parter, som er interesserede i at styrke samarbejde, solidaritet og gensidig tillid og fremme bedste praksis; giver udtryk for, at parlamentarikere fra Hviderusland er velkomne til at deltage i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, dog kun efter at Hvideruslands parlament er blevet demokratisk valgt og anerkendt som sådant af Den Europæiske Union;

53. fremhæver Europa-Parlamentets rolle på alle stadier og udviklingsområder i ENP, både med hensyn til fastlæggelsen af strategiske valg og i forbindelse med kontrol med gennemførelsen af ENP, og gentager sit tilsagn om fortsat at udøve retten til parlamentarisk kontrol med gennemførelsen af ENP, bl.a. ved at føre regelmæssige drøftelser med Kommissionen om anvendelsen af ENPI; beklager imidlertid den begrænsede høring og aktindsigt i dokumenter i forbindelse med forberedelsen af de relevante programmeringsdokumenter; opfordrer desuden til, at Parlamentet får aktindsigt i forhandlingsmandaterne for alle internationale aftaler, der forhandles om med ENP-partnerlandene, i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i TEUF, hvoraf det fremgår, at Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud i alle faser af proceduren;

54. glæder sig over Rådets beslutning om at indkalde til det andet topmøde i det østlige partnerskab i anden halvdel af 2011; anmoder i denne henseende EU's medlemsstater om at benytte denne lejlighed til at gøre status over de fremskridt, der er gjort, og yderligere revidere den strategiske vejledning for det østlige partnerskab, således at det fortsat kan levere væsentlige resultater i fremtiden;

*

* *

55. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Regionsudvalget, ENP-landenes regeringer og parlamenter, OSCE og Europarådet.